

LIEFDE TEGEN WIL EN DRANK

(A READY-MADE FAMILY)

Komedie in drie bedrijven

door

JAY TOBIAS

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LIEFDE TEGEN WIL EN DRANK - A READY-MADE FAMILY** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAY TOBIAS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag veelelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Agnes Martyn - een weduwe

Bob - haar zoon

Marilee - haar oudste dochter

Gracie - haar jongste dochter

Miss Lydia - haar schoonzuster

Henry Turner - een weduwnaar

Doris - zijn dochter

Sammie - zijn zoon

Begonia Washington - de kokkin van de Martyns

Nicodemus Pipp - de klusjesman van de Martyns

TIJD VAN HANDELING:

EERSTE BEDRIJF: een middag in de zomer, ongeveer twaalf uur.

TWEEDE BEDRIJF: vijftien minuten later.

DERDE BEDRIJF: een ogenblik later.

DECOR:

De woonkamer van het huis van de familie Martyn. In het midden van de achterwand is een open haard. Links van de haard is een deur die leidt naar de veranda en de straat. In het midden van de linkerwand is een deur naar de keuken. In het midden van de rechter wand zijn tuindeuren die uitkomen op een gazon of een tuin. Achter rechts is een kleine trap die achter het decor eindigt. Het meubilair bestaat uit een divan links midden met een kleine tafel aan de voorzijde daarvan. Rechts midden staat een tafel met hierop wat tijdschriften en boeken e.d. Een gemakkelijke stoel staat rechts van de haard met het zicht op de zaal. Een kleine tafel met een telefoon staat rechts voor de tuindeuren. Een gewone stoel links. Een groot schilderij (of tekening) van een man (stelt de overleden Horatio Martyn voor) hangt tegen de schoorsteen. Tapijten, schilderijtjes, foto's e.d. naar eigen inzicht.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat komt de kokkin Begonia Washington (*een negerin*) links binnen gevolgd door de klusjesman en tuinman Nicodemus Pipp (*een neger*) binnen. Nicodemus heeft een grote bos bloemen in de hand.

Nicodemus (*nukkig*): Vooruit mens! Pak die bos aan, ik moet weer aan het werk.

Begonia: Je bedoelt dat je weer in de zon wilt gaan liggen luieren, Nicodemus Pipp, jij bent de luiste kerel die ik ken. Zet die bloemen in de vaas op de schoorsteenmantel en een beetje gauw!

Nicodemus (*gooit de bloemen naar Begonia*): Doe jij dat maar. Ik ben de dienstbode hier niet. Ik ben de klusjesman. En omdat ik hier nog maar zes maanden werk, denk jij dat je met je grote mond de baas kunt spelen....

Begonia (*grijpt de pook van de open haard en dreigt Nicodemus*): Doe wat je gezegd wordt, Nicodemus of ik zal die pook eens om je nek draaien.

Nicodemus (*duikt weg*): Oké, oké! Rustig maar, Begonia, rustig! (*doet de bloemen in de vaas*) Kijk! Waarom moeten die bloemen precies onder dat schilderij staan?

Begonia: Omdat Miss Lyddy dat zegt... daarom! De man op dat schilderij is haar broer en vandaag is de tiende verjaardag van zijn overlijden. Ik denk dat Miss Lyddy dat wil vieren.

Nicodemus: Ik zal blij zijn als Missus Martyn weer terug is van het strand. Ik ben het spuugzat dat Miss Lyddy me de hele tijd opjaagt.

Begonia: Dat geldt voor iedereen. Mistah Bob en Miss Marilee en kleine Gracie willen ook dat hun ma terugkomt. En.... (*met een blik naar de trap*) Ssssht! Daar komt Miss Lyddy!

Miss Lydia Martin komt de trap af. Ze is een oude meid van vijftig en spreekt op een treurige manier. Haar stem breekt regelmatig alsof ze op het punt staat in tranen uit te barsten. Ze heeft een vochtige zakdoek in de hand.

Miss Lydia (*gaat naar het midden*): Zo, ik ben blij dat ik eindelijk zie dat je toch bloemen onder het portret van die arme Horatio hebt gezet. Je bent zo langzaam, Nicodemus, ik dacht dat je ze nooit zou plukken. Nu, dat klopt niet. Je hebt ze aan één kant gezet. Ik wil ze recht onder het portret. (*gaat naar de haard en zet de vaas goed*) Dat is veel beter. (*ze stapt achteruit en staat met ineengeslagen handen naar het portret van Horatio te kijken*) Arme Horatio. Hij was zo dol op zinnia's. Al tien jaar dood en niemand vond het erg, behalve ik.

Begonia: Nu, dat zou ik niet willen zeggen, Miss Lyddy. Zijn drie kinderen en Miss Agnes, zijn vrouw, treuren ook.

Miss Lydia: Die arme kinderen waren veel te jong om te beseffen wat er gebeurde toen Horatio stierf. En wat Agnes betreft... ze is aan zee om zich te vermaken op de tiende verjaardag van zijn overlijden. *(snikt in haar zakdoek, snuit haar neus luidruchtig)* Het is bijna lunchtijd. Waar zijn de kinderen?

Begonia: Miss Marilee en Mister Bob zijn aan het tennissen en Gracie zit te kijken.

Miss Lydia: Nicodemus, ga zeggen dat ze dadelijk moeten komen lunchen.

Nicodemus: Ja, mevrouw. *(links af)*

Begonia *(gaat naar de deur links)*: En ik denk dat ik dan maar beter wat te eten kan gaan maken. *(af)*

Miss Lydia *(kijkt naar het schilderij van Horatio)*: Oh jee, oh jee! Ze zijn je allemaal vergeten, behalve ik. *(Gracie Martyn komt door de tuindeuren binnen op een skippybal. Ze is ongeveer elf jaar)*

Gracie *(terwijl ze de kamer door hupt; spreekt als in een soort liedje)*: Mamma komt vandaag weer thuis! Mamma komt vandaag weer thuis! Mamma komt vandaag weer thuis!

Miss Lydia: Gracie, alsjeblieft! Niet zo'n kabaal. Denk eraan: vandaag is de tiende verjaardag van je vaders dood. Waar heb je het eigenlijk over?

Gracie *(danst op één voet)*: Marilee en Bob hebben zojuist een brief van ma gekregen. Ze komt in de loop van vandaag thuis en ze heeft een grote verrassing voor ons. Hoi! Hoi! Hoi!

Miss Lydia: Komt Agnes al weer zo gauw naar huis? En ze heeft de kinderen geschreven? Waarom heeft ze mij niet geschreven? Maar nee.... niemand denkt ooit aan mij!

Bob en Marilee Martyn komen door de tuindeuren binnen met tennisrackets. Bob is een knappe jongen van twintig en Marilee een knap meisje van achttien. Ze zijn beide in tenniskleding.

Marilee: Oh Bob, ik ben zo blij. Ma komt vandaag weer thuis.

Gracie: En ze breng een grote verrassing mee.... een grote verrassing!

Bob: Ik hoop maar dat ze goed uitgerust is. Ze had het echt nodig. *(ziet Miss Lydia ineens)* Oh hallo, tante Lydia! Is het tijd om te eten?

Miss Lydia: Wat is dat allemaal over je moeder, die vandaag thuiskomt.

Marilee: Oh, echt waar, tante Lydia! Bob en ik hebben een brief van haar gekregen.

Miss Lydia: Waarom heb je mij dat niet verteld? Niemand vertelt mij hier wat. Ik word behandeld als een weeskind. *(huilt)* Dat was heel anders voordat je vader stierf.

Bob: Oh, guttegut. Daar hebben we de waterleiding weer openstaan! De postbode heeft net precies de post gebracht....

Marilee: En we zagen hem bij het hek. Hier.... lees de brief zelf maar, tante Lydia. We zijn meteen naar hier gekomen om het te vertellen. *(haalt de brief*

uit haar zak en houdt hem Miss Lydia voor)

Miss Lydia (*duwt de brief kwaad weg*): Nee! Ik wil het niet lezen. Als je moeder het niet nodig vindt om mij te schrijven... Oh, ik wou dat ik dood was! Ik loop hier alleen maar in de weg. Als Horatio nog leefde..... (*ze barst in tranen uit*)

Bob (*walgend*): Oh allemensen, tante Lydia.... begin nu niet opnieuw, hè! Jij maakt er hier altijd zo'n treurige boel van dat het geen wonder is dat mama naar de zee moest om tot rust te komen. Marilee en Gracie en ik zullen ook nog moeten als je niet een beetje opgewekter doet.

Miss Lydia: Wat is dat voor manier van praten tegen mij.... je vaders eigen zuster! Het zou me niks verbazen dat hij zich in zijn graf zou omdraaien! Ik kan het niet helpen dat ik treurig ben op zijn overlijdensdag. Als ik treur... dan treur ik. Kijk... ik heb zijn lievelingsbloemen onder zijn portret laten zetten. Niemand anders hier heeft daaraan gedacht.

Bob (*kijkt naar het portret*): Arme Pa! Ik herinner me hem nauwelijks. Ik was nog maar tien toen hij overleed.

Marilee: En ik was nog maar acht en Gracie was een baby. Arme mama! Ze heeft hem zo gemist. Maar ze denkt nog altijd aan hem. Ze is nooit meer getrouwd.

Miss Lydia: Dat betekent nog niet dat ze dat ook niet zal doen, vooral nu haar oom is gestorven en haar wat geld heeft nagelaten. Er is vast wel iemand die haar voor haar geld wil trouwen.... let maar op mijn woorden.

Bob: Ben je gek! Wie wil er nu problemen? Moeder trouwt nooit weer. Ze heeft tien jaar gewacht.... (*de deurbel gaat*)

Wie is dat?

Miss Lydia: Ik zal Begonia roepen....

Marilee: Oh laat maar! Ze is druk bezig met de lunch. Ik ga wel. (*gaat naar de deur achter en doet die open*)

Stem (*achter*): Aangetekende brief voor Miss Lydia Martyn. Hier tekenen graag!

Marilee (*tekent het boek dat haar van achter wordt aangereikt; pakt de brief aan. Doet de deur dicht en komt de kamer weer in*): Een aangetekende brief voor u, tante Lydia. (*kijkt op de hoek van de envelop*) Hij is van mama! Nu zul je je toch wel beter voelen, hè? We hebben maar een gewonen brief gekregen en jij krijgt een aangetekende. (*geeft de brief aan Miss Lydia*)

Miss Lydia (*grommerig*): Nu.... het werd ook tijd dat ze me schreef. (*doet snel de brief open en leest terwijl ze ondertussen allerlei verbaasde geluidjes laat horen*) Oh-oh! OOHH! Dat is vreselijk! Dat is verschrikkelijk! Oh... ik val flauw! Water! Reukzout! Gauw! (*valt scheef op de divan maar houdt de brief stevig vast*)

Bob: Lieve help, ze is flauw gevallen! Wat moeten we doen?

Marilee: Gauw reukzout! Roep Begonia! Roep Nicodemus! Waar is het reukzout? (*roept*) Begonia! Kom gauw!

Gracie (*rent naar de deur links, roept*): Begonia! Nicodemus! Begonia! Nicodemus!

Bob: We moeten haar nek wrijven. Wrijf haar nek, vooruit.... oh, daar is Begonia! (*Begonia rent binnen gevolgd door Nicodemus*)

Begonia: Oh, lieve help! Wat is er gebeurd?

Nicodemus: Staat het huis in brand?

Marilee: Tante Lydia is flauw gevallen! We weten niet wat we moeten doen. Waar is het reukzout?

Miss Lydia (*gaat plotseling weer rechtop zitten*): Het gaat al weer. (*kreunt*) Het kwam door dat vreselijke nieuws in die brief.

Marilee: Oh, gossie! Is er wat met mama gebeurd? Heeft ze een auto ongeluk gehad?

Bob: Verdorie! Is ze gewond?

Gracie (*begint hard te huilen*): Mama is dood! Mama is dood! Mama is dood!

Miss Lydia: Nee, nee, helemaal niet. Lees het zelf maar. Lees het maar hardop voor. Jullie zullen het toch gauw genoeg horen. (*geeft de brief aan Marilee*)

Marilee (*gaat op het eind van de divan zitten en leest*): "Lieve Lydia, ik heb de kinderen geschreven dat ik een grote verrassing voor hen had, maar nadat ik er nog eens goed over heb nagedacht, lijkt het me beter om het jou eerst te schrijven, zodat jij ze al kunt voorbereiden. Lydia, ik ben verliefd geworden op een heel lieve man, een oude schoolvriend die ik in jaren niet meer gezien heb. We waren verliefd lang voordat ik Horatio ontmoette. Hij heet Henry Turner. Hij is zakenman. We hebben ons verloofd en hopen spoedig te trouwen. (*Marilee's stem breekt. Ze snikt eventjes en gaat dan verder*) Ik breng hem vandaag mee naar huis om hem aan jou en de kinderen voor te stellen. Henry is mijn grote verrassing...." (*Gracie barst in tranen uit. Marilee begint te huilen en gooit de brief naar Bob*) Lees jij maar verder, Bob. Ik kan het niet.

Bob (*pakt de brief en leest*): "Probeer het aan Bob en Marilee en Gracie uit te leggen. Het betekent niet dat ik niet meer van hun vader houd, maar hij is al zo lang weg en ik ben zo eenzaam. Verder denk ik dat de kinderen zo langzamerhand de leeftijd hebben bereikt dat ze het advies van een man zo nu en dan nodig hebben. Ze zullen Henry zeker aardig vinden als ze hem wat beter leren kennen...." (*hij onderbreekt de tekst*) Oh, vast wel. Een schop voor zijn kont kan hij krijgen! (*leest weer*) "Ik heb mijn besluit genomen. We houden van elkaar en we gaan trouwen. Probeer ze aan het idee te laten wennen. Henry wil dat ik morgen met hem terugvlieg en daarom komen we bijna gelijk met de brief aan. Leg je erbij neer, Lydia! Mijn huwelijk zal geen invloed op jouw leven hebben. Je zult altijd een thuis hebben zolang ik er één heb. Veel liefs, Agnes." (*kijkt op*) Dat is alles!

Miss Lydia: Wat denk je erover?

Marilee: Oh, het is vreselijk!

Bob: Een vervelende oude stiefvader!

Gracie (*gilt*): Ik wil geen stiefvader! Ik haat hem! Ik vermoord hem!

Begonia: Het is schandalig.... dat is het! Een man die hier in huis komt om de baas over mij te spelen.

Miss Lydia (*snikt*): Agnes zou op zijn minst een behoorlijke tijd gewacht kunnen hebben voordat ze weer trouwde. Arme Horatio... nog maar tien jaar dood! Ik denk dat jullie even naar me moeten luisteren! Die man heeft natuurlijk gehoord dat je moeder wat geld geërfd heeft.... en ik wil wedden dat hij daarom met haar wil trouwen.

Bob: Verdorie, daar kon je wel eens gelijk in hebben.

Marilee: Oh, Bob, denk je dat?

Bob: Eerst helpt hij mama van haar centen af en wat moeten wij dan? Misschien kunnen we niet eens meer gaan studeren!

Begonia: Dat is zo erg nog niet. Als hij al het geld van jullie mama heeft, zal zij Nicodemus en mij moeten ontslaan.....

Nicodemus: En ik kan het me niet permitteren om te worden ontslagen.... ik heb dit baantje nodig.

Miss Lydia (*staat op*): Hij zal ons allemaal ontslaan! Je weet toch hoe stiefvaders zijn! Die arme Bob zal moeten gaan werken. Hij zal willen dat Marilee gaat trouwen. Hij zal mij weggagen en ik zal in een wasserij of zoiets moeten werken en hij zal die arme kleine Gracie naar een kinderkolonie sturen....

Gracie (*gilt en stamp met haar voeten op de grond*): Ik ga niet! Ik ga niet! Ik ga niet!

Miss Lydia: We moeten wat doen.... onze hoofden bij elkaar steken! We moeten deze vreselijke band breken.

Bob: Als we de man nu op één of andere manier bang konden maken, zodat hij de verloving met mama uit zou maken. Goh, ik wou bijna dat wij kinderen toevallen of zoiets hadden.... of dat we hem wijs konden maken dat we achterlijk waren.

Marilee (*gretig*): Waarom doen we dat niet.

Bob: Waarom doen we niet wat?

Marilee: Toevallen krijgen!

Bob: Meen je dat? Luister, Dizzy, ik heb nog nooit zoiets gehad en ik ben ook niet van plan er nu mee te beginnen.

Marilee: Je hoeft ook niet echt toevallen te hebben. Ik dacht dat jij alles wilde doen om er voor te zorgen dat die vreselijke man niet met mama gaat trouwen.

Bob: Dat wil ik ook.... maar je vraagt wel wat veel van me als ik over de grond moet rollen met het schuim op mijn mond! (*denkt na*) Maar, verrek.... ik geloof dat ik het eens ga proberen. Wat zegt u van dat plan, tante Lydia? Als ik eens een paar toevallen krijg om Henry Turner uit de familie te jagen?

Miss Lydia: Als je het overtuigend kunt, mag je van mij er ieder half uur één krijgen.

Bob: Ik zal het met mijn hele ziel en zaligheid doen.

Nicodemus (*tegen Begonia*): Ik hoop maar dat ik geen toevallen hoef te krijgen. Ik ben bang voor toevallen.

Marilee: Goed, dat is geregeld. Bob krijgt toevallen. Maar voor het geval ze niet werken.... moeten we nog wat anders in petto hebben. Nu, wat kan ik

doen dat mijn aanstaande schoonvader er liever vanaf ziet om familie van ons te worden.

Bob (*knijpt met zijn vingers*): Ik heb het! Waarom speel jij niet één van die stomme meiden die de hele tijd van die baby taal uitslaan? Dat zal hem zeker op de zenuwen werken.

Marilee (*denkt na*): Het idee is nog niet zo slecht.... als je nagaat wie het zegt. Ik zal doen alsof ik helemaal verkikkerd ben op mijn nieuwe stiefvader in spé en ik loop overal achter hem aan en ik doe niets anders dan hem de hele tijd aan de kop zeuren met baby gebrabbel. Als we nu ook nog wat voor Gracie kunnen bedenken....

Bob (*plotseling*): Ik heb het. (*wendt zich tot Gracie*) Gracie, jij bent een perfecte treiterkop... zo'n gemene rotmeid... altijd van die kleine rotgeintjes.... punaises op de stoel van Henry en dat soort dingen.

Gracie (*blij*): Moet je opletten! Ik zal hem zijn nek laten breken.

Miss Lydia: Het kan zijn dat jullie plannetjes werken. Joost mag het weten.... ik hoop het maar! Maar ik denk dat het beter is dat jullie die dingen niet doen als je mama in de buurt is, want die heeft dat zo door en dan vertelt ze hem dat het plagerijtjes zijn.

Marilee: We zullen voorzichtig zijn. En, tante Lydia, ik vind dat u ook een plannetje moet hebben.... voor het geval de onze niet werken.

Miss Lydia: Oh, op mij moet je niet rekenen. Ik heb geen enkele fantasie. Ik kan alleen mezelf maar zijn.

Bob: Ik denk dat dat meer dan voldoende is.... wees alleen maar uzelf.

Miss Lydia: Wat zeg je daar?

Bob (*snel*): Oh.... eh... niets!

Miss Lydia (*gaat naar de trap*): Nu moet ik eerst even gaan liggen. Ik heb van dit alles een vreselijke migraine gekregen.

Begonia: Maar de lunch is klaar. Wilt u niet wat eten?

Miss Lydia: Ik zou geen hap door mijn keel kunnen krijgen. (*loopt de trap op*) Alleen het idee al: een andere man trouwen, na Horatio! (*ze barst in tranen uit en gaat af*)

Marilee (*gaat naar de trap*): Ik hoef ook geen lunch. Ik ben verdrietig. En verder, mama en die man kunnen ieder moment hier zijn en we moeten nog onder de douche en ons omkleden. Kom op, Gracie!

Gracie (*gaat naar de trap en loopt met Marilee naar boven*): Oké!

Bob (*gaat naar de trap*): Ik moet me ook omkleden en wat plannetjes uitwerken. Zeg, Marilee, hoe gaat dat eigenlijk, een toeval krijgen? (*alle drie gaan af*)

Begonia (*kijkt hen na*): Arme, kleine schapen... ze zijn nog te gespannen om te eten. Het is vreselijk en dat is het. Een man die Missus Martyn om haar geld trouwt. Ik denk dat ik maar vergif in zijn soep doe.

Nicodemus (*gaat naar de deur*): Het is onzin om al dat goeie eten te laten verpieteren. Ik denk dat ik de binnenkant maar eens ga bekleden met wat nieuw spul. (*links af*)

Begonia: Kom hier, Nicodemus! Blijf van dat eten af! (*wil achter Nicodemus*)

aan gaan als de deurbel gaat) Wie kan dat nu zijn? Misschien Missus Martyn met haar nieuwe man. *(ze doet de voordeur open)*

Doris *(achter)*: Woont hier een zekere Mrs. Agnes Martyn?

Begonia: Ja, mevrouw... maar ze is op het ogenblik niet thuis. Ze komt in de loop van de dag terug. *(Doris Turner komt binnen gevolgd door Sammie Turner. Doris is zeventien en Sammie negentien)*

Doris: In dat geval wachten we. Kom Sammie!

Sammie *(tegen Begonia)*: Is mijn vader.... ik bedoel..... is meneer Henry Turner hier?

Begonia: Mistah Henry Turner? Bedoelt u de nieuwe verloofde van Missus Martyn? Nee, hij komt samen met haar. De kinderen zijn alleen maar thuis.

Doris: Kinderen? Kinderen?

Sammie: Lieve hemel, heeft de vrouw die met vader gaat trouwen ook kinderen?

Begonia: Als u Missus Martyn bedoelt, ze heeft er drie... Mistah Bob, Miss Marilee en kleine Gracie.

Sammie: Sodemieters! Pa krijgt in één keer een hele familie. Dat zal een leuk stelletje stiefbroers en stiefzusters worden!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto